

BILAG 8
NOTAT 22/05 2013
BELÆGNING UD FOR NYHAVN 71

**LUNDGAARD
& TRANBERG
ARKITEKTER**

PILESTRÆDE 10, 3. SAL
1112 KØBENHAVN K
TELEFON 33 91 07 17
LTARKITEKTER.DK

KVÆSTHUSMOLEN SYD

Nyhavns huse står på nordsiden af kanalen, side om side med den kendte smalle, lodrette takt, med forskellige højder og farver. Her var før i tiden købmandsgårde med sidehuse og lagre, gæstgiverier og værtshuse, med boliger for ejere og lejere i husenes øverste etager, men det sidste hus, ved udmundingen til havnen, er meget anderledes, da det oprindeligt er bygget som et vældigt stort pakhuis. Det blev opført i 1804 og pakhuset ved siden af i 1850, begge blev senere omdannet til Hotel Nyhavn 71. Pakhusenes placering i byrummet understøtter oplevelsen af at her slutter nordsiden af Nyhavns husrækker i lille skala og overgår til pakhusene i havnens større skala. Denne oplevelse ønsker vi at styrke ved et tydeligt belægnings skift tæt ved hjørnet af Nyhavn 71. Her slutter Nyhavns brostensbelægning i en tværgående støbejerns bordure, der indrammer Kvæsthusmolens store mørke belægningsfelter.

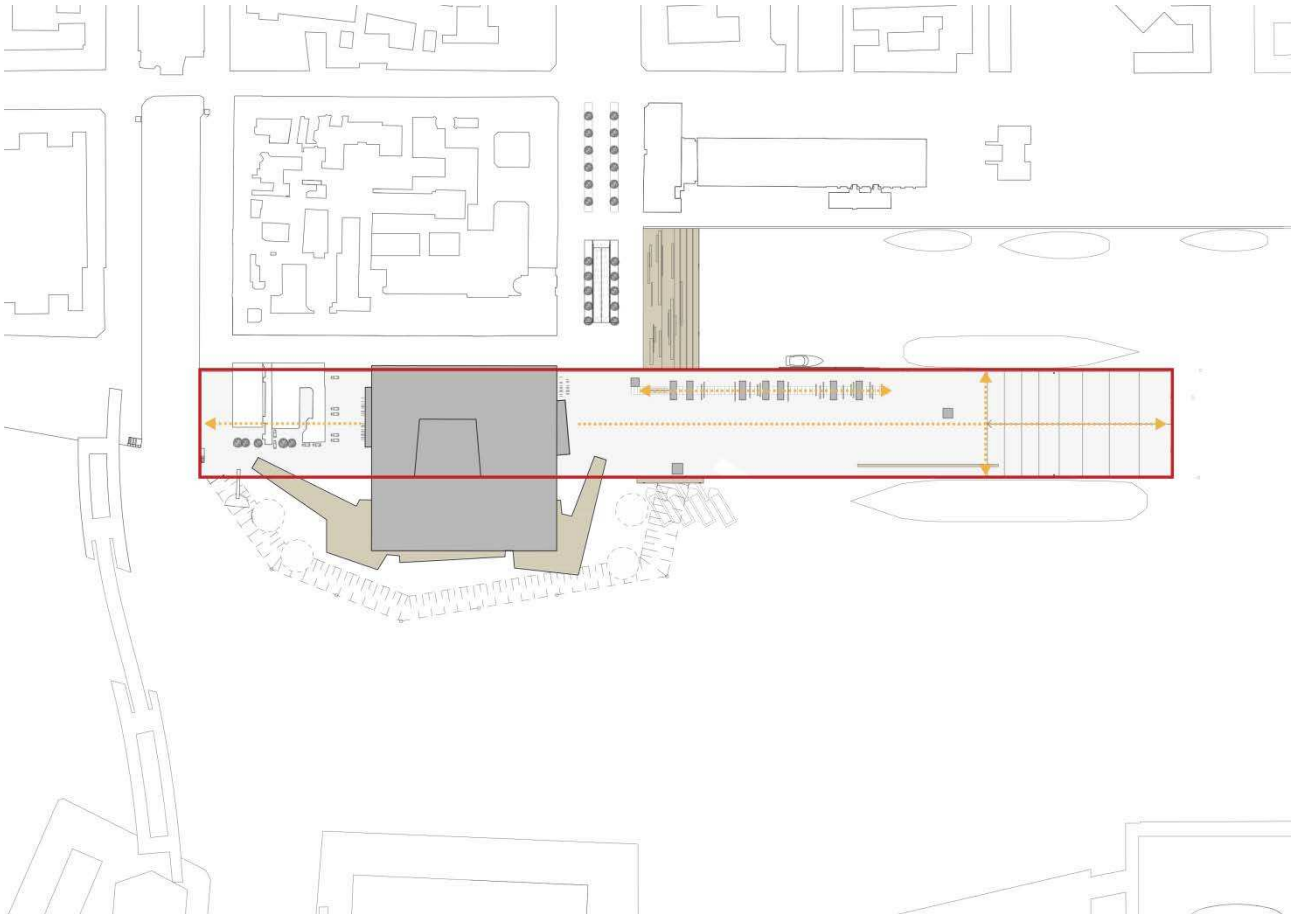
Byområdet her syd for Skuespilhuset og omkring Nyhavn 71 foreslås udformet således, at det tydeligt opleves som en helstøbt del af Kvæsthusmolen. Belægningen fra molen 'rulles' ud under Skuespilhuset og trækkes helt frem til Nyhavnskajen. Ved at strække belægningen helt til kanalen, etableres hele projektområdet som byens kant - et helt særligt sted, hvor by og havn møder hinanden. Den mørke belægning er trukket frem til flugten med Kvæsthusgade og ligger på linje med Kvæsthusmolens geometri.

IDÉ, BYLIV OG ARKITEKTUR

Visionen for Kvæsthusmolen er formuleret i byggeprogrammet for Kvæsthusprojektet som et plant, åbent byrum med ensartet belægning mellem Nyhavns afslutning i syd og den nordlige spids af Kvæsthusmolen. Dette greb, som stammer fra konkurrencen om Skuespilhuset, er fastholdt og styrket.

I stedet for at skelne mellem arealerne nord og syd for skuespilhuset, mellem kant og plads, skal hele projektområdet og alle Kvæsthusprojektets enkeltdele opleves som ét sammenhængende byrum. Et sted i byen med en helt speciel stemning, som fortæller om den maritime historie, og skaber et naturligt møde mellem byen og havet. Det store hovedgreb er med til at give ro til et område af byen, hvor mange forskellige typer by og byrum i dag støder sammen.

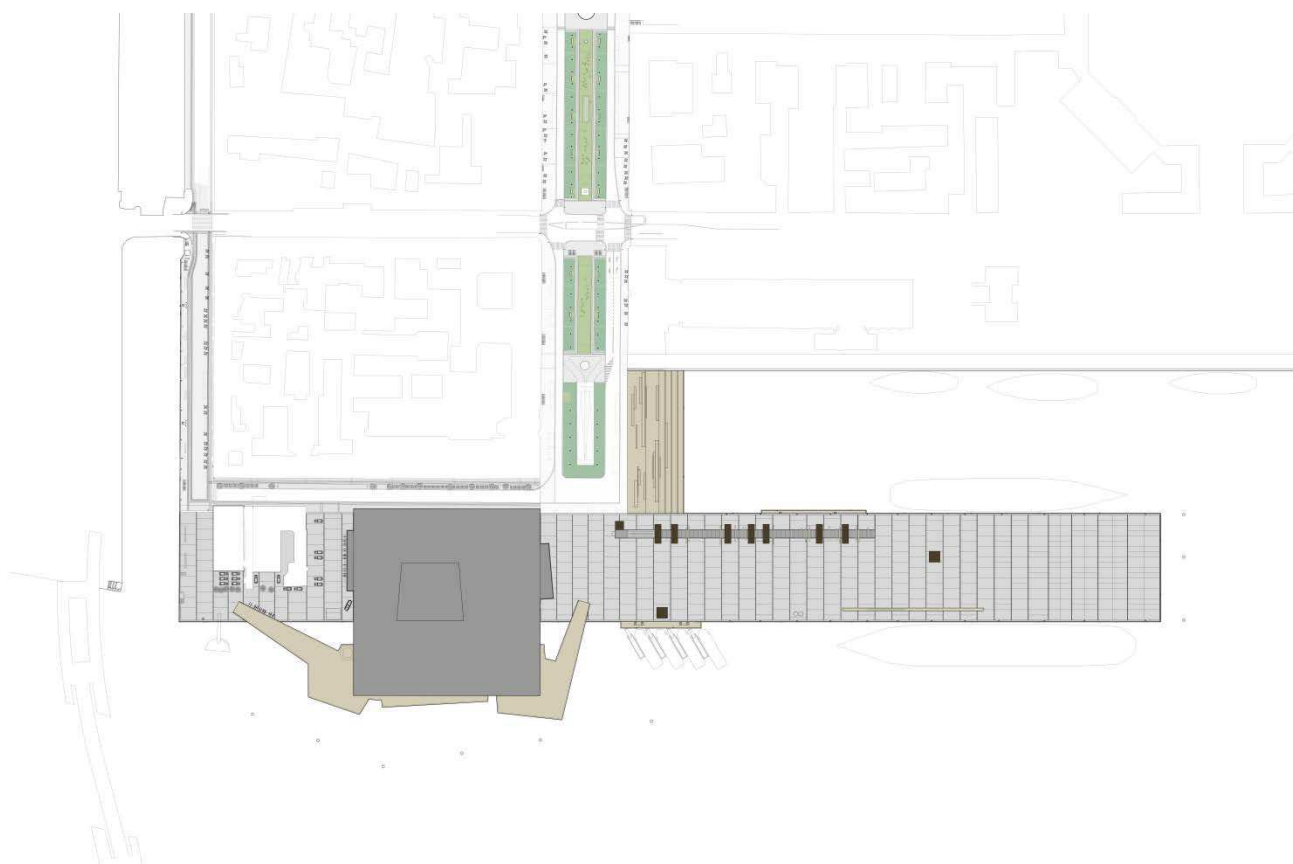

Omdannelse af Kvæsthusmolen til en plads, der strækker sig hele vejen fra molens spids og frem til Nyhavn er på alle måder et solidt tilskud til den udvikling, som det midlertidige pladsprojekt med bl.a. Ofelia Beach har været med til at etablere. Et nyt, offentligt byrum, skal fastholde denne udvikling og styrke en mangfoldighed af bymæssige havneaktiviteter på begge sider af Skuespilhuset.

Pladsen markerer den tætte bys møde med havnens åbne rum. Den karakterfulde belægning udgør en genkendelig og sammenhængende bund, der fremhæver Skuespilhuset som omdrejningspunkt. Et koncept, som formidler overgangen mellem Frederiksstaden, Nyhavn og havnen gennem ét stort bymæssigt træk. I de geometriske og rumlige visioner har vi langt særligt vægt på, at markere Kvæsthusmolen som netop den overgang mellem Nyhavn og havnerummet, der styrker oplevelsen af begge byrum.

Syd for Skuespilhuset skabes derfor en præcis afgrænsning til Nyhavn, der markerer en tæt konceptuel sammenhæng med pladsen nord for huset ved at give begge områder den samme karakterfulde belægning. Hele området omkring overgangen til Nyhavn er inddraget i projektet, da vi ser det som et stort potentiale for bylivet i hele projektet. Ved at 'rydde' op i den bagsidekarakter som findes mellem pakhuse og Skuespilhuset bliver byrummet et attraktivt byrum med et højt æstetisk niveau og en naturlig optakt til ankomsten til Skuespilhuset.

Den overordnede fortælling er derfor meget præcis: fra den nordlige molespids og hele vejen frem til kanalen i Nyhavn udrulles et mørkt tæppe i molens fulde bredde; den ensartede belægning har en smuk og slidstærk overflade og giver, både geometrisk og materialemæssigt, mulighed for det små og det store, for aktivitet og ro, for det stille og det levende, for anløb og arrangementer.

MATERIALITET OG STEMNING

Pladsens store flade udføres som store mørke felter med robust betonbelægning, med en betonblanding indeholdende sort farvepigment, så den bliver både karakterfuld og vejrbestandig. Belægningen vil patinere smukt, være velegnet som baggrund for det skiftende byliv og samtidig reflekterer materialet himmel, hav og mole - og har æstetisk kvalitet både våd og tør.

Belægningen afgrænses af støbejernshammeren og opdeles af tværgående vandrender i støbejern i en geometri der afspejler havnens skala og det maritime miljø, således at stedets historie formidles som en del af det samlede indtryk. Belægningens kvalitet og karakter

understøtter en høj grad af fleksibilitet under midlertidige aktiviteter og skaber samtidig en velfungerende baggrund for hverdagens eventyr.

For at tilføre betonen et karakterfuldt relief i den nære lille skala, skabes der et varieret rillemønster i betonoverfladen der spænder ud mellem de tværgående vandrender. Rillerne fanger lyset både når de er våde og tørre, de løber langs afvandingsretningen mod vandrenderne og de medvirker til den i forvejen gode skrid hæmmende overflade.

Pladsen markerer den tætte bys møde med havnens åbne rum. Den karakterfulde terrænbelægning i mørk beton udgør en genkendelig og sammenhængende bund, der fremhæver de gamle murede pakhuse, de hvide bygninger og i særdeleshed Skuespilhuset med de karakteristiske mørke teglfacader, som omdrejningspunkt i det store havnerum.

Derfor har der særligt været fokus på den arkitektoniske og byggetekniske materialitet, som sikrer at pladsen fremstår med en storlået skala i belægningens feltstørrelser, der er levende og inviterende både med og uden midlertidige aktiviteter, både i nord og syd. Den mørke beton er det æstetiske belægningsvalg der bedst lever op til bylivet i den store skala; havnen, havet, anløbet og udsigten.

Belægningens rå æstetiske karakter styrker en homogen oplevelse af området, med en særlig identitet, som er med til at skabe sammenhæng og materialemæssigt slægtskab mellem områderne nord og syd for Skuespilhuset.

Henrik Schmidt

Arkitekt MAA, Partner

Lundgaard & Tranberg Arkitekter A/S